Dosarul nr. 2-27777/2023

2-23187745-12-2-28122023

H O T Ă R Î R E

în numele Legii

28 octombrie 2024 **mun. Chişinău**

Judecătorul Judecătoriei Chișinău (sediul Centru), Igor Pulbere judecînd în procedura cererilor cu valoare redusă cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de OCN „Easy Credit” SRL către Oprea Olga, privind încasarea datoriei și cheltuielile de judecată,-

c o n s t a t ă

La 22 decembrie 2023, OCN „Easy Credit” SRL a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva pîrîtei Oprea Olga privind încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că la 07 februarie 2022, între OCN „Easy Credit” SRL, în calitate de creditor și Oprea Olga, în calitate de debitor, a fost încheiat contractul de credit nebancar nr. 091435228, potrivit căruia creditorul s-a obligat să acorde debitorului un credit în sumă de 20 724 lei, iar debitorul și-a asumat obligația de a rambursa creditul în 18 rate lunare egale, în valoare de 1 359 lei fiecare, începînd cu data de 07 martie 2022.

Reclamantul a menționat că și-a onorat integral obligațiile contractuale, acordînd creditul în termenul și condițiile stabilite în contract. Cu toate acestea, după achitarea a cincisprezece rate lunare integrale și 116 lei din rata a șaisprezecea, debitorul a încetat să efectueze plățile în contul rambursării creditului, încălcînd astfel obligațiile contractuale asumate.

În vederea soluționării amiabile a litigiului dintre părți, creditorul a depus eforturi susținute pentru a intra în contact cu debitorul și a-l determina să-și execute obligațiile contractuale. Astfel, reprezentanții creditorului au efectuat în mod repetat apeluri telefonice către debitor pentru a-l informa despre existența restanței și consecințele neachitării acesteia. Ulterior, creditorul a expediat o notificare scrisă la adresa de domiciliu a debitorului, prin care i-a acordat un termen rezonabil pentru remedierea situației create și achitarea restanțelor formate. Cu regret, toate aceste încercări de soluționare pe cale amiabilă au rămas fără rezultat.

În susținerea pretențiilor sale, reclamantul a invocat încălcarea de către debitor a prevederilor art. 1242 alin. (1), art. 1247 alin. (1), art. 1763 alin. (1) Cod civil, precum și a prevederilor Secțiunii 3.01 litera a) din contractul de credit. De asemenea, reclamantul a indicat

că debitorul a încălcat obligațiunile ce îi revin în temeiul art. 10 alin. (1), art. 774 alin. (1), art. 775 alin. (1) și art. 858 alin. (2) Cod civil.

Ca urmare, reclamantul a solicitat încasarea de la debitorul Oprea Olga a sumei totale de 5861 lei, constituită din: datoria restantă la credit în sumă de 3 961 lei, penalitate în sumă de 1900 lei.

Reclamantul a subliniat că la formularea pretențiilor sale a respectat cu strictețe limitele maxime ale pretențiilor ce pot fi înaintate debitorului cu statut de consumator, stabilite de art. 9 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 1 cu privire la organizațiile de creditare nebancară și art. 15 alin. (7) din Legea nr. 202 privind contractele de credit pentru consumatori.

În procesul de examinare și soluționare a cauzei, instanța se ghidează de principiile fundamentale ale probațiunii în procedura civilă, așa cum sunt ele stabilite în Codul de procedură civilă. Conform art. 117 alin. (1) și art. 118 alin. (1), probele reprezintă elementele de fapt dobîndite legal care servesc la constatarea circumstanțelor relevante, iar fiecare parte are sarcina de a dovedi circumstanțele pe care le invocă.

În acest context, instanța are responsabilitatea, în conformitate cu art. 121 și art. 122, de a reține spre examinare doar probele pertinente și admisibile, care confirmă, combat ori pun la îndoială existența circumstanțelor importante pentru soluționarea justă a cazului. Aceste probe sunt evaluate în ansamblu, ținînd cont de legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea pricinii, așa cum prevede art. 130 alin. (3).

În final, conform art. 239 și art. 240 alin. (1), hotărîrea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată, bazîndu-se exclusiv pe circumstanțele constatate nemijlocit și pe probele cercetate în ședința de judecată. La deliberare, instanța apreciază probele, determină circumstanțele relevante, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă și admisibilitatea acțiunii, asigurînd astfel o soluționare echitabilă și conformă cu legea a cauzei.

Studiind în ansamblu pretențiile reclamantului și materialele anexate la dosar în raport cu prevederile legale aplicabile speței, instanța reține următoarele.

Conform art. 774 alin. (1) Cod civil, în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute. Prestația poate consta în a da, a face sau a nu face.

Art. 776 Cod civil stabilește că obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

Art. 858 alin. (1) și (2) Cod civil prevede că temeiul executării rezidă în existența unei obligații și că obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit.

Din materialele prezentate, instanța constată incontestabil existența între părți a unui raport juridic de creditare, fundamentat prin contractul de credit nr. 091435228 din 07 februarie 2022. Conform certificatului privind achitările (f.d. 6), debitorul a achitat cincisprezece rate lunare integrale a cîte 1 359 lei și 116 lei din rata a șaisprezecea.

Instanța acordă o atenție deosebită evaluării caracterului contractului prin prisma legislației privind protecția consumatorilor. Astfel, în conformitate cu art. 3 din Legea nr. 202/2013 privind contractele de credit pentru consumatori, pîrîta întrunește condițiile calității de consumator, fiind o persoană fizică care a contractat creditul pentru necesități personale, nelegate de activitatea de întreprinzător sau profesională.

Această calificare a raportului juridic atrage aplicarea unui regim special de protecție, instituit prin dispozițiile art. 1069-1081 Cod civil și prevederile Legii nr. 202/2013 privind contractele de credit pentru consumatori.

În ceea ce privește comisionul de administrare, instanța constată că acesta a fost prevăzut în contract, stipulînd obligația debitorului de a achita creditorului un comision lunar fix de 1% din suma creditului primit. Potrivit clauzei contractuale, acest comision este justificat prin necesitatea acoperirii cheltuielilor pentru serviciile creditorului în scopul încheierii și executării contractului, pentru evidența și monitorizarea continuă a fluxului mijloacelor financiare, precum și pentru cheltuielile legate de administrarea sistemului de evidență a plăților.

Analizînd această clauză prin prisma art. 1071 și art. 1072 Cod civil, instanța constată caracterul său abuziv din următoarele considerente fundamentale:

În primul rînd, stabilirea unui comision procentual fix, calculat lunar din suma inițială a creditului, nu reflectă costurile reale și justificate ale creditorului pentru administrarea împrumutului. Este evident că efortul administrativ al creditorului nu crește proporțional cu suma împrumutată și nu rămîne constant pe toată durata creditului.

În al doilea rînd, majoritatea serviciilor enumerate ca justificare pentru perceperea comisionului reprezintă, în realitate, obligații inerente ale creditorului în cadrul unui contract de credit. Potrivit art. 1763 Cod civil, acestea sunt elemente constitutive ale contractului de credit, și nu servicii suplimentare care ar justifica perceperea unor plăți separate.

Prin urmare, instanța constată că comisionul de administrare reprezintă o clauză abuzivă în sensul art. 1072 Cod civil, care creează un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților contractante, în detrimentul consumatorului.

În conformitate cu art. 1076 Cod civil, clauzele abuzive sunt lovite de nulitate absolută, iar această nulitate de protecție operează doar în măsura în care avantajează partea care nu a propus clauza abuzivă.

Conform certificatului privind achitările (f.d. 6) și graficului de rambursare (f.d. 8), debitorul a efectuat cincisprezece plăți lunare integrale a cîte 1 359 lei și 116 lei din rata a șaisprezecea. Din fiecare rată, suma de 207,24 lei (1% din 20 724 lei) reprezintă comisionul de administrare declarat abuziv. Prin urmare, suma totală a comisionului de administrare achitat necuvenit este de 3 108,60 lei (15 × 207,24 lei), care urmează a fi scăzută din soldul creditului.

După această operațiune și scăderea plăților valabile efectuate, datoria rămasă la credit este de 223 lei.

În ceea ce privește penalitatea solicitată în mărime de 1 900 lei, instanța consideră necesară analiza acesteia prin prisma cadrului legal aplicabil contractelor de credit pentru consumatori și principiilor generale ale dreptului civil.

În primul rînd, articolul 15 alin. (7) din Legea nr. 202/2013 privind contractele de credit pentru consumatori stabilește o limită importantă pentru creditele cu termen mai mic de 2 ani și/sau în care suma inițială debursată este de pînă la 50 mii lei, interzicînd aplicarea oricăror plăți, inclusiv penalități, a căror valoare totală să depășească valoarea debursată conform contractului.

De asemenea, instanța reține că potrivit art. 947 Cod civil, clauza penală trebuie să reprezinte o evaluare anticipată și rezonabilă a prejudiciului. Această prevedere trebuie interpretată în coroborare cu principiul proporționalității care rezultă din art. 1072 Cod civil, conform căruia clauzele care dezavantajează considerabil consumatorul sunt considerate abuzive.

Mai mult, art. 1076 Cod civil privind nulitatea de protecție stabilește că clauzele abuzive sunt lovite de nulitate absolută în măsura în care această nulitate avantajează consumatorul. Aceste prevederi, interpretate prin prisma principiului bunei-credințe în executarea contractelor, conduc la concluzia că penalitățile excesive care depășesc substanțial prejudiciul real suferit de creditor pot fi considerate abuzive.

În speța dată, avînd în vedere că datoria principală rămasă după recalculare este de doar 223 lei, instanța consideră că o penalitate de 1 900 lei ar fi vădit disproporționată față de prejudiciul real suferit de creditor. Prin urmare, aplicînd principiile enunțate mai sus și ținînd cont de necesitatea protejării intereselor consumatorului, instanța va reduce cuantumul penalității la nivelul sumei principale datorate, respectiv la 223 lei.

În conformitate cu art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă și art. 3 lit. a) a Legii taxei de stat, instanța va încasa din contul pîrîtei Oprea Olga taxa de stat în mărime de 270 lei.

În conformitate cu prevederile art. 94, 96, 238-241, 276^2-276^4 Cod de procedură civilă, judecătorul, -

h o t ă r ă ș t e

Se admite cererea de chemare în judecată depusă de OCN „Easy Credit" SRL către Oprea Olga, privind încasarea datoriei și cheltuielile de judecată.

Se încasează de la Oprea Olga, născută la *****, cod personal *****, domiciliată în mun. Chișinău, *****, în contul OCN „Easy Credit" SRL, cod fiscal 1005600043669, cu sediul în mun. Chișinău, str. Tighina nr. 49/4, datoria de 223 lei și penalitatea de 223 lei, **în total suma de 446 (patru sute patruzeci și șase) lei**.

Se încasează de la Oprea Olga în contul OCN „Easy Credit" SRL, taxa de stat în mărime de 270 (două sute șaptezeci) lei.

Hotărîrea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Chişinău în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărîrii, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Centru).

Judecător **Igor Pulbere**